SAVSKO NASELJE

Izlet članov ZB

Za skupni pohod na severno mejo, na Duh pri Ojstrem vrhu, je med člani vseh treh krajevnih organizacij ZB Savsko naselje vladalo že več tednov veliko zanimanje. Kar za dva avtobusa izletnikov se je podalo v kraj, kjer sta bila zločinsko ubita leta 1929. predvojni sekretar CK KPJ Djuro Djaković in zagrebški revolucionar Nikola Hečimović.

V Mariboru so si ogledali mestni muzej NOB, na Duhu pa skrbno urejen muzej, posvečen obema revolucionarjema. Mnogi so bili prvič v teh krajih, zato so izčrpne informacije o dogodkih na severni meji pritegnile vso pozornost; podal jih je predstavnik muzeja NOB Maribor, kustos Mirko Fajdiga. Svojo pripoved so podali tudi udeleženci bojev Lackovega odreda, ki se je bojeval v teh krajih in na vsem Kozjanskem. Ti udeleženci so sedaj člani v krajevnih organizacijah ZB v Savskem naselju.

V počastitev obema junakoma so položili spominski venec.

JOŽE NEUMANN

CESTA CENETA ŠTUPARJA

Zamuda, zamuda

Cesta Ceneta Štuparja na Črnučah bi morala biti na odseku od Ceste v Pečale do šole nared že 30. septembra, pa še vedno ni povsem. Grobi asfalt je položen, promet pa je oviran, ker vseh *strojev še niso umaknili. Zamera za zamudo gre delavcem* Cestnega podjetja, ki so si za ta čas očitno preskrbeli več dela, kot ga zmorejo, pa tako počasi izpolnjujejo sprejete obveznosti.

Čez kakšen teden bo promet po cesti sicer nemoteno stekel, zaradi pomanjkanja denarja pa čisto vse le ne bo tako, kot bi moralo biti. Denar za vrhnjo plast asfalta in pločnika naj bi zagotovili šele čez kakšni dve leti, še kasneje pa denar za javno razsvetljavo: to pa pomeni, da bo treba zdaj najti denar za prometna znaka na obeh straneh Ceste Ceneta Štuparja z *napisom »Cesta v gradnji«* (*to bo prav gotovo ceneje*). Tehničnega pregleda namreč ne more biti, dokler cesta ni dokončana. Dokler ni tehničnega pregleda, pa seveda tudi uporabnega dovoljenja ne bo. Nič novega, kajne?

S. D.

KRIŽIŠČE ČERINOVA–JEŽICA

Do kdaj še trki?

Ljubljanski komite za promet je pripravil analizo prometnih nesreč v prvem polletju. Največ jih je bilo na križišču Tržaške ceste z Jadransko (12), na Bavarskem dvoru (10), na križišču Zaloške s Kajuhovo, Ceste VI s cesto III v Rožni dolini in Čerinove z Ježico (po pet). Med črnimi križišči ni več bežigrajskega Titova-Topniška, kjer je bilo doslej v naši občini največ nesreč.

V križišču Čerinova-Ježica, edinem bežigrajskem križišču na letošnji top-lestvici, so se nesreče zgodile na enak način: vozila, ki so peljala naravnost iz Savelj proti Titovi cesti, so zaprla pot tistim, ki so vozila po prednostni Čerinovi in zavijala proti Savljam. Tako je kar na lepem to ne najbolj prometno križišče za Bežigradom postalo najnevarnejše. Resda po krivdi voznikov, ki ne upoštevajo prometne signalizacije, vendar tudi zaradi tistih, ki so dolžni urediti prometno signalizacijo tako, kot je treba. Poleg petih prijavljenih nesreč je bilo namreč še ogromno »bližnjih« srečanj, ki so pognala voznikom precej strahu po žilah. Če drug ne, bi lahko vsaj zavarovalnica, ki jo to križišče zaradi stolčene pločevine kar precej stane, predlagala primernejšo ureditev ali zanjo celo sama poskrbela.

S. D.

Obvestilo kmetom

Obveščamo kmete, da na zemljiščih, ki se nahajajo na področju I. varstvene cone vodnega vira Jarški Brod – po določilih Odloka o varstvenih pasovih – ne smejo uporabljati umetnih gnojil in sredstev za varstvo rastlin na osnovi živega srebra, arzena in svinca.

Še posebej je na območju 1. in 2. varstvene cone prepovedana uporaba škropil: Lindan, kolevan in 2,4 D.

KMETIJSKA ZAMLJIŠKA SKUPNOST BEŽIGRAD

Že 12. generacija bodočih oficirjev JLA

Ob 7. novembru, dnevu Splošne srednje vojaške šole Franc Rozman-Stane

Pripadniki Splošne srednje vojaške šole Franc Rozman – Stane so 7. novembra slavili svoj praznik – dan šole. Tega dne se vsako leto spominjajo tragičnega dogodka, ko je leta 1944 v Lokvah blizu Črnomlja izgubil življenje Franc Rozman – Stane, legendarni komandant slovenskih partizanov, španski borec, revolucionar, narodni heroj, čigar ime s ponosom nosi njihova šola.

Šola uspešno deluje sedmo leto, njeni začetki pa segajo v leto 1971, ko so v Titovi vojašnici na Roški cesti ustanovili prvi vojaški dijaški dom na območju Slovenije, dijaki – vojaški štipendisti pa so obiskovali pouk na osmih različnih ljubljanskih srednjih šolah. Leta 1973 so za Bežigradom na Kardeljevi ploščadi sezidali novi vojaški dijaški dom, dve leti pozneje je bilo odprto tudi novo poslopje vojaške gimnazije.

Danes se v tem modernem poslopju šola že 12. generacija mladeničev iz vse Slovenije, ki so si izbrali poklic starešine JLA – vzvišeno in častno toda obenem težko in odgovorno nalogo. Prve tri generacije pa so že končale akademijo in so kot starešine razporejeni po enotah JLA.

Vzgoja in izobraževanje na šoli, ki je usmerjena v vojaški poklic, nudi gojencem poleg splošnega še potrebna vojaška znanja in veščine, da bi čim lažje nadaljevali študij na vojaški akademiji kopenske vojske.

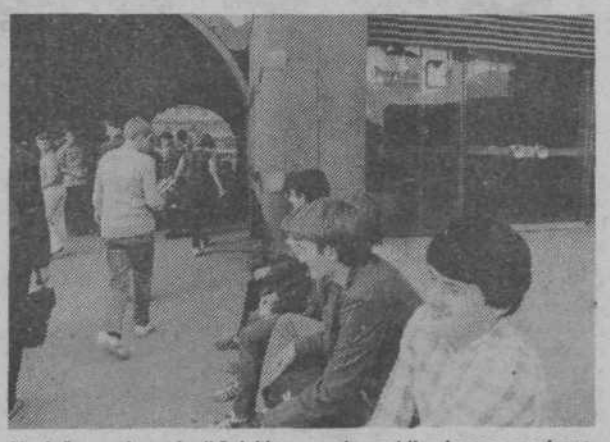

Vsak čas se bo oglasil šolski zvonec in zvabil gojence v moderno opremljene učilnice in kabinete. ***Foto: I. Š.***

Zelo je razvita družbeno-politična dejavnost učencev-mladincev, v več kot dvajsetih krožkih pa uveljavljajo svoje interese in želje.

Za svoj praznik so gojenci pripravili pester kulturno-zabavni program. Izdali so šolsko glasilo »7. november«, odprli fotorazstavo življenja in dela na šoli, imeli so več športnih srečanj s drugimi srednješolcim Ljubljane, v soboto dopoldan pa so *pripravili slavnostno akademijo. Prisostvovali so ji tudi* predstavniki komande Ljubljanskega armadnega območja in drugi gostje.

IVAN ŠUČUR

S togim delom se ne pride daleč

Pogovor z Igorjem Peklenikom, predsednikom osnovne organizacije mladine v Stožicah

Na redni konferenci OK ZSMS Ljubljana Bežigrad so podelili tudi plakete najboljšim osnovnim organizacijam Zveze socialistične mladine v občini. Za uspešno delo mladih v krajevni skupnosti je poleg osnovne organizacije iz Dola prejela plaketo tudi osnovna organizacija mladine iz Stožic. V imenu osnovne organizacije je plaketo *prevzel Damjan Godina.* Ob tej priložnosti smo se pogovarjali s predsednikom OO ZSMS Stožice Igorjem Peklenikom.

Igor Peklenik

»To je priznanje za minulo in za naše sedanje delo,« je dejal Igor Peklenik. »Eden od glavnih razlogov za uspehe je nedvomno ta, da se nismo zgolj togo držali formalističnih oblik dela. Program mladinske organizacije smo vedno zastavljali tako, da bi z dejavnostjo v njej vsak mladinec našel tudi dejansko ureševičitev svojih interesov. Nemogoče se je iti mladinsko organizacijo tako, da kličeš mladino zgolj na sestanke, ki so sami sebi namen, medtem ko se mladina zbira na igrišču, kjer jo nestrpni prebivalci *bližnjih blokov preganjajo*, če prepeva ob spremljavi kitare le kako minuto čez deseto uro. Del zaslug za uspešno delo ima tudi dobro sodelovanje z osnovno šolo Danile *Kumar in sodelovanje z družbeno*političnimi organizacijami v krajevni skupnosti. Kot povsod pa tudi pri nas ni šlo in ne gre brez zavzetih posameznikov, ki so stvar vedno znova poganjali naprej, kot na primer prvi predsednik Srečo Dremelj, prvi sekretar Dare Slovenc, Miha Potokar, Jani Dremelj in še nekateri.«

● ***V zadnjih dveh letih je veliko*** **število mladincev odšlo na služenje vojaškega roka. Se je to kaj poznalo pri delu mladinske organizacije?**

»Do sedaj ne. Drugače pa bo to leto, ko je večina aktivne generacije v vojski. Tako bo letos mladinska organizacija delovala precej okrnjeno.«

● **Kakšni so načrti za prihodnost?**

»Nadaljevati z zastavljenim načinom dela,« je odločno pribil Igor Peklenik.

SAŠO JANKOVIĆ

Pisma bralcev pošiljajte na naslov: »Zbor občanov« Linhartova 13 61000 Ljubljana

Objavljamo samo pisma, ki so podpisana z imenom, priimkom in naslovom avtorja, na željo avtorja pa teh podatkov v glasilu ne objavimo. Pisma bralcev tudi honoriramo!

Otroci ji pomenijo življenje

Olga Permoser je doma varovala že 104 malčke

Olga Permoser iz Ulice Carja Dušana varuje in neguje otroke zaposlenih staršev že dobrih 14 let. V tem času so bili v njeni oskrbi že 104 otroci, med katerimi niso všteti njeni vnuki. Pred leti, ko še ni bilo razvito družbeno varstvo otrok in ko matere niso imele toliko porodniškega dopusta kot ga imajo zdaj, je bilo v njenem varstvu hkrati tudi po osem do deset malčkov. Ko sem jo vprašala kako je zmogla, je s prisrčnim, materinskim nasmehom dejala: »Kdor ima otroke rad in kdor zna pravilno ravnati z njimi, *nima problemov*«.

Njeno stanovanje je vzor čistoče. Sobi, ena je namenjena dojenčkom, druga tistim, ki že sami hodijo, sporninjata na vrtec. Povsod je videti lepo razporejene igračke, primerne starosti otrok. V kleti so čez zimo spravljeni stolčki in mizice, kolesa in druga igrala. Čakajo na tople pomladne in poletne dni, da se jih ponese pod drevesa na zeleno trato (skrita je pred cesto), kjer se otroci igrajo in malicajo.

Otroke obvezno pelje na sprehod po dve uri na dan. Hrani jih po jedilnem listu, ki ji ga je pripravila patronažna sestra. Zelenjavo prideluje sama na lastnem vrtu – vse za otroke, ki ji pomenijo življenje.

Z varstvom tujih otrok se Olga Permoser ni začela ukvarjati zaradi zaslužkarstva, kar je, žal, lastno marsikateri drugi zasebni varuhinji.

Po smrti moža, ki ga še danes objokuje, je ostala sama s štirimi otroci. V hudi duševni stiski, ki jo je preživljala, sta ji pomagali patronažna sestra Angelca in socialna delavka Anica, ki se ju s spoštovanjem spominja. Predlagali sta ji varstvo najmlajših, ji pri tem pomagali in svetovali.

Olga Premoser

Olga Permoser je Ukrajinka, rojena v Lvovu. Družina je štela dvanajst otrok. Razen sestre, za katero ne ve, če je še živa, so Nemci vso družino pobili, njo pa – štirinajstletno – odpeljali v taborišče Mauthausen in nato v Špital ob Dravi. Od tu je s skupino koroških Slovencev pobegnila v partizane in se pridružila Koroškemu odredu. Bila je dvakrat ranjena v hrbtenico.

Otroke ljubi s pravo materinsko ljubeznijo in otroci imajo radi njo. Mnogi, ki jih je varovala in vzgajala, se jo spominjajo, ji za praznike in 8. marec pišejo. Razglednic s čestitkami ima na kupe.

Tudi starši cenijo njeno humano delo. So se pa med njimi našli tudi taki, ki so si dovolili, da jim je otroke varovala, negovala in hranila – zastonj. In verjemite mi, da ti zastonjkarji nimajo praznih žepov.

EDA KOMAVLI

Sol za pločnike

Brez težav s snegom in poledico na naših pločnikih tudi to zimo najbrže ne bo šlo. Za varno hojo pešcev bomo morali poskrbeti, zato si moramo pravočasno nabaviti potrebna strgala in lopate, predvsem pa sol za posipanje.

Mnogi se že sprašujejo, kje naj sol za posipanje pločnikov dobijo. Sol v 50 kg vrečah prodaja Komunalno podjetje Ljubljana, TOZD Komunalne gradnje, na Tomažičevi 10 na Viču po 7,73 din za kilogram s prometnim davkom oziroma po 6,00 din za tiste, ki so upravičeni do oprostitve prometnega davka pri nakupu. Sol je v prodaji vsak delavnik, razen sobote, od 7.00 do 14.00 ure. Tisti, ki so upravičeni do oprostitve prometnega davka, lahko dobe sol na naročilnice, vsi ostali – tudi hišne stanovanjske skupnosti – pa plačajo sol ob prevzemu v gotovini. Eventualne informacije v zvezi z nakupom soli dobite na telefonskih številkah 261-296 in 267-661.

Če bomo pločnike pravočasno očistili, bomo povečali varno in hitro hojo in našemu zdravstvu prihranili marsikak dinar, ki bi sicer šel za zdravstvene storitve pri zlomih nog in rok.

J. ŠUŠTERŠIČ

JESENSKI KROS

Koristna preizkušnja za vztrajne

Tekmovanja v krosu za višje razrede osn. šol, za dijake usmerjenega izobraževanja in ostale se je udeležilo 270 tekmovalcev. Rezultati:

ml. pionirji (1971)
1. JERAK ANDREJ – VK 1:51,2
2. KOSTELEC ERVIN – MŠ 1:53,8
3. PETRIČ ŽIGA – DK 1:56,4

ml. pionirke (1971)
1. FRELIH MAJA – DK 2:02,0
2. ŠKRUBEJ KATJA – DK 2:03,6
3. POPIVODA TAMARA – MŠ 2:03,7

ml. pionirji (1970)
1. MIHELIČ BOŠTJAN – FB 1:51,2
2. KOGOVŠEK SAMO – DK 1:53,8
3. JARC TOMAŽ – DK 1:56,4

ml. pionirke (1970)
1. BUKOVEC BRIGITA – VK 2:02,0
2. REBERŠAK MATEJA – DK 2:03,6
3. TROJANŠEK MATEJA – DK 2:03,7

ml. pionirji (1969)
1. TOJAGA MILIVOJ – DK 2:55,0
2. BERNIK ROMAN – MŠ 2:55,8
3. TRILLER IGOR – DK 2:56,3

ml. pionirke (1969)
1. ZUPAN SERGEJA – BK 3:33,8
2. ZAKRAJŠEK SABINA – DK 3:37,0
3. SALOBIR ANKA – BK 3:37,5

st. pionirji (1968)
1. BRADETIČ RINALDO – DK 2:46,0
2. URŠIČ MITJA – DK 2:46,2
3. JEŠE NIKI – VK 2:53,7

st. pionirke (1968)
1. KRAŠEVEC MATEJA – DK 3:12,9
2. LAMPE MOJCA – VK 3:23,5
3. BUČAR BARBARA – VK 3:25,3

EKIPNO PIONIRJI
1. DANILE KUMAR 43 točk
2. FRANCE BEVK 121 točk
3. DR. VITO KRAIGHER 166 točk
4. BORIS KIDRIČ 172 točk

EKIPNO PIONIRKE
1. DANILE KUMAR 50 točk
2. BORIS KIDRIČ 101 točk
3. FRANCE BEVK 117 točk
4. DR. VITO KRAIGHER 136 točk

SREDNJE ŠOLE:

st. pionirji (1967)
1. VELEPEC UROŠ – TVD P. Dol 2:39,8
2. KRŽIČ GREGA – SNŠ 2:43,2
3. ČELESNIK IGOR – VOJNA GIMN. 2:44,3

st. pionirke (1967)
1. GALIČIČ ANA – PTT ŠC 3:25,5
2. SKUKAN VESNA – PTT ŠC 3:31,6
3. VENCELJ MARJETA – PTT ŠC 3:32,8

ml. mladinci (1966)
1. REPNIK CIRIL – SNŠ 5:30,2
2. POTOČNIK DANIEL – VOJNA GIMN. 5:34,0
3. ŽEŽLIN IGOR – VOJNA GIMN. 5:39,0

ml. mladinke (1966)
1. MUHIČ BIBA – AKO 4:10,0
2. MAČEK ALENKA – SŠNMU 4:10,0
3. KUNAVAR FRANCKA – ŠTSS 4:12,9

st. mladinci (1964)
1. BERNOT LUKA – AKO 8:42,7
2. SMLATIČ SENAD – AKO 9:17,0
3. SOTOŠEK GORAZD – SNŠ 9:33,3

starejše mladinke (1966)
1. PRIBAKOVIĆ ANA – SNŠ 7:19,1
2. KOSTANJŠEK MARIJA – ŠTSS 8:21,0
3. KOROŠEC JANA – SGŠ 8:28,7

Člani:
1. Orehov Zlato – AK Olimpija
2. Žgavc Igor – AK Olimpija
3. *Grad Fonzi – Belinka*
4. Končina Srečo – TVD P. Bežigrad
5. Muhič Niko – AK Olimpija

Veterani »A«:
1. Žerjav Srečo – AK Olimpija
2. Kreft Vanja – AK Olimpija
3. Peršak Tone – AK Olimpija
4. Budna Pavle – ŠD Ježica
5. Dremelj Ivan – ŠD Ježica
6. Porenta Anton – ŠD Ježica

Veterani »B«:
1. Kovač Štefan – Cestno podjetje
2. Kušar Brane – Iskra
3. Lampe Uroš – ŠD Ježica
4. Muhič Lojze – KS Stadion

Članice:
1. Trobec Marija – AK Olimpija

Veteranke:
1. Budna Majda – ŠD Ježica

Obiskali so »Franjo«

Osnovna organizacija sindikata tozd Sestavni deli v DO Iskraavtomatika je priredila enodnevni izlet za člane kolektiva. Najprej so se ustavili v partizanski bolnici Franja. Polni vtisov o *volji in iznajdljivosti partizanov v tistih hudih časih slovenskega* naroda ter s spoznanjem, kaj lahko naredi človek z neizmerno voljo, zavestjo in požrtvovalnostjo, so se vrnili v partizansko Cerkno. Z zanimanjem so si ogledali mesto in spoznali njegovo zgodovino, se okrepčali v hotelu Eta in nadaljevali pot še v Goriška Brda.

A. C.